

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Прва посланица

Коринћанима

1 Павле, Божијом вољом позван за апостола Христа Исуса, и брат Состен,

² Божијој цркви у Коринту, освештанима у Христу Исусу, позванима да буду свети, са свима који на сваком месту призивају име нашега Господа Исуса Христа, који је и њихов и наш:

³ милост вам и мир од Бога, нашег Оца, и Господа Исуса Христа.

Захвалност Богу

⁴ Увек захваљујем своме Богу за вас, за његову милост која вам је дата у Христу Исусу, ⁵ што сте се у њему у свему обогатили – у свакој речи и сваком знању. ⁶ Пошто се сведочанство о Христу учврстило међу вама, ⁷ не оскудевате ни у једном милосном дару док жељно ишчекујете Откривење нашега Господа Исуса Христа. ⁸ Он ће вас до краја учвршћивати, да будете беспрекорни на Дан нашега Господа Исуса Христа. ⁹ Веран је Бог, који вас је позвао у заједницу свога Сина, Исуса Христа, нашега Господа.

Раздори у цркви

¹⁰ Заклињем вас, браћо, именом нашега Господа Исуса Христа да сви једно говорите и да међу вама не буде раздорâ, него да будете савршено сједињени у једном уму и у једној мисли. ¹¹ Јер, неки од Хлојиних су ме обавестили, браћо моја, да међу вама

има свађа. ¹² Мислим на оно када сваки од вас говори: »Ја сам Павлов«, »А ја Аполосов«, »А ја Кифин*«, »А ја Христов«. ¹³ Зар је Христос раздeљен? Зар је Павле за вас распет? Зар сте у Павлово име крштени? ¹⁴ Хвала Богу што никог од вас, осим Криспа и Гаја, нисам крстио, ¹⁵ па нико не може да каже да је крштен у моје име. ¹⁶ Да, крстио сам и Стефанине укућане, а што се осталих тиче, не знам да ли сам још кога крстио. ¹⁷ Јер, Христос ме није послао да крштавам, него да објављујем еванђеље – али не речима људске мудрости, да се не обезвреди Исусов крст.

Христос – Божија сила и мудрост

¹⁸ Порука крста је лудост за оне који пропадају, а Божија сила за нас који се спасавамо. ¹⁹ Јер, записано је:

»Уништићу мудрост мудрих и одбацити умност умних.«[†]

²⁰ Где је мудрац? Где је књижевник? Где је истраживач овога света? Зар није Бог мудрост овога света претворио у лудост? ²¹ Пошто свет својом мудрошћу није упознао Бога у Божијој мудрости, Богу се свидело да лудошћу проповедања спасе оне који верују. ²² И док Јудеји захтевају знамења, а Грци траже мудрост, ²³ ми проповедамо распетог Христа – за Јудеје саблазан, за незнабошце лудост, ²⁴ а за позване, и Јудеје и Грке, Христа – Божију силу и Божију мудрост. ²⁵ Јер, Божија лудост је мудрија од људи и Божија слабост је јача од људи.

²⁶ Погледајте, браћо, себе, позване: нема вас много мудрих по људским мерилима[‡], ни много моћних, ни

*1:12 *Кифин* То јест: Петров.

†1:19 Ис 29,14

‡1:26 *по људским мерилима* Дословно: по телу.

много оних који су племенита рода. ²⁷Него, Бог је изабрао лудо света да постиди мудре, и слабо света да постиди јаке, ²⁸и неплеменито света и презрено је изабрао Бог, и оно што није да уништи оно што јесте, ²⁹да се нико не би хвалио пред Богом. ³⁰А од њега је то да сте ви у Христу Исусу, који је за нас постао мудрост од Бога и праведност и освештање и откупљење, ³¹да буде као што је записано: »Јо се хвали, нека се у Господу хвали.«^{*}

2 Када сам дошао к вама, браћо, нисам дошао да вам узвишеним речима или мудрошћу објавим Божије сведочанство[†]. ²Наиме, одлучио сам да међу вама не знам ништа осим Исуса Христа – и то распетога. ³Дошао сам к вама у слабости, са страхом и великим дрхтањем. ⁴Мој говор и моје проповедање нису се састојали од убедљивих речи људске мудрости, него од показивања Духа и силе, ⁵да ваша вера не би била заснована на људској мудрости, него на Божијој сили.

Божија мудрост и Божији Дух

⁶Мудрост, додуше, објављујемо међу зрелима, али не мудрост овога света, ни владарâ овога света, који пропадају. ⁷Него, објављујемо Божију тајну мудрост, која је била скривена и коју је Бог пре постанка света[‡] предодредио за нашу славу. ⁸Њу ниједан владар овога света није упознао. Јер, да су је упознали, не би

распели Господа славе. ⁹Него, као што је записано:

»Оно што око не виде
и ухо не чу

и у људско срце не уђе,

то је Бог припремио за оне који га воле.«[†]

¹⁰А нама је Бог то открио посредством Духа, јер Дух све прониче, па и Божије дубине. ¹¹Јер, ко од људи зна шта је у човеку, осим човековог духа, који је у њему? Тако исто нико, осим Божијег Духа, не зна шта је у Богу. ¹²А ми нисмо примили духа овога света, него Духа који је од Бога, да знамо шта нам је Бог даровао. ¹³И то говоримо, не речима наученим од људске мудрости, него наученим од Духа, објашњавајући духовно духовнима. ¹⁴Недухован човек не прихвата оно што долази од Божијег Духа, јер је то за њега лудост и не може да спозна зато што о томе треба расуђивати на духован начин.

¹⁵Духован човек о свему расуђује, а њега нико не просуђује. ¹⁶Јер:

»Јо је упознао ум Господњи,
да би га поучио?«[§]

А ми имамо Христов ум.

О раздорима у цркви

3 Ја вама, браћо, нисам могао да говорим као духовнима, него као телеснима, као нејачи у Христу. ²Дао сам вам млека, а не чврсте хране, јер нисте могли да је поднесете. А ни сада још не можете ³пошто сте још телесни. Кад међу вама има зависти и свађе, зар нисте телесни и зар се не понашате као обични људи? ⁴Јер,

*1:31 Јер 9,24

†2:1 *Божије сведочанство* У неким рукописима стоји: Божију тајну.

‡2:7 *пре постанка света* Или: пре почетка времена.

§2:9 Ис 64,4

§2:16 Ис 40,13

кад један каже: »Ја сам Павлов«, а други: »Ја сам Аполосов«, зар нисте само људи?

⁵Шта је, уосталом, Аполос? И шта је Павле? Ми смо само служитељи чијим сте посредством поверовали, и то како је сваком дао Господ. ⁶Ја сам посадио, Аполос залио, али Бог је дао да израсте. ⁷Тако није важан онај који сади ни онај који залива, него Бог, који даје да израсте. ⁸А онај који сади и онај који залива једнаки су и сваки ће добити награду према свом труду. ⁹Ми смо Божији сарадници; ви сте Божија њива, Божија грађевина.

¹⁰У складу с Божијом милошћу која ми је дата, ја сам као вешт главни градитељ поставио темељ, а други назиђује. Само, нека свако пази како назиђује. ¹¹Нико, наине, не може да постави други темељ осим оног који је већ постављен, а то је Исус Христос. ¹²И ко год на том темељу назиђује златом, сребром, драгим камењем, дрветом, сеном или сламом, ¹³његово ће дело изаћи на видело. Судњи дан ће то показати, јер ће се у огњу открити и огањ ће проверити какво је чије дело. ¹⁴Ако нечије дело које је назидао остане, тај ће примити награду. ¹⁵А чије дело изгори, тај ће претрпети штету. Он сâм ће се спасти, али као кроз огањ.

¹⁶Зар не знате да сте Божији храм и да Божији Дух пребива у вама? ¹⁷Ако неко разара Божији храм, и њега ће разорити Бог, јер Божији храм је свет, а то сте ви.

¹⁸Нека се нико не заварава. Ако неко међу вама мисли да је mudar на овом свету, нека постане луд да би постао mudar. ¹⁹Јер, пред Богом је

мудрост овога света лудост. Записано је, наине:

»Он мудре хвата у њиховом лукавству«^{*}

²⁰и:

»Господ зна мисли мудрих, да су ништавне.«[†]

²¹Зато нека се нико не хвали људима, јер све је ваше, ²²био то Павле, или Аполос, или Кифа[‡], или свет, или живот, или смрт, или садашњост, или будућност – све је ваше, ²³а ви Христови, а Христос Божији.

Христови апостоли

4 Нека нас, дакле, људи сматрају Христовим слугама и управитељима Божијих тајни. ²Уосталом, од управитеља се тражи да буду верни. ³А ја нимало не марим што ми судите ви или било који људски суд. Ни ја сâм себи не судим, ⁴јер савест ми је чиста. Али, тиме нисам оправдан – Господ је тај који ми суди. ⁵Зато ни о чему не судите пре времена, док не дође Господ. Он ће расветлити оно што је скривено у тами и изнети на видело намере срца, и тада ће свако примити похвалу од Бога.

⁶Браћо, ради вас сам узео себе и Аполоса као пример, да на нама научите шта значи: »Не преко онога што је записано«, да се нико не хвали једним човеком против другог. ⁷Јер, ко ти даје предност? Шта имаш, а да ниси добио? Па, ако си добио, зашто се хвалиш као да ниси добио?

⁸Већ сте се заситили. Већ сте се обогатили. Постадосте цареви, и то без нас. Камо среће да сте постали

*3:19 Јов 5,13

†3:20 Пс 94,11

‡3:22 Кифа То јест: Петар.

цареви, па да и ми с вама владамо као цареви. ⁹Јер, чини ми се да је нас апостоле Бог ставио на зачеље, као оне који су осуђени на смрт, јер смо постали ругло за цео свет, и за анђеле и за људе. ¹⁰Ми смо луди ради Христа, а ви сте мудри у Христу. Ми смо слаби, а ви јаки. Ви сте часни, а ми презрени. ¹¹Све до овог часа и гладујемо и жедни смо и голи смо и туку нас и потуцамо се ¹²и мучимо се радећи својим рукама. Кад нас вређају – благосиљамо; кад нас прогоне – трпимо; ¹³кад нас грде – узвраћамо лепим. Постадосмо смеће света, свачији отпад све досад.

¹⁴Не пишем вам ово да вас постидим, него да вас опоменем као своју драгу децу. ¹⁵Наиме, да имате и десет хиљада васпитача у Христу, ипак немате много очева, јер сам вас ја еванђељем родио у Христу Исусу. ¹⁶Стога вас преклињем: на мене се угледајте. ¹⁷Зато сам вам и послао Тимотеја, који је моје драго и верно дете у Господу. Он ће вас подсетити на мој начин живота у Христу Исусу, који је у складу с оним што учим свуда, у свакој цркви.

¹⁸Неки су постали надмени, као да ја нећу доћи к вама. ¹⁹Али, ускоро ћу вам доћи, ако Господ буде хтео, и тада ћу сазнати не само шта ови надмени говоре него и какву силу имају. ²⁰Јер, Божије царство није у речима, него у сили. ²¹Шта бисте радије? Да к вама дођем са шибом или с љубављу и у духу блакости?

Осуда блуда

5 Уопште се чује да међу вама влада блуд, и то такав блуд каквог нема ни међу незнабошцима: да неко има жену свога оца! ²А ви сте надмени!

Боље би било да сте се ражалостили, па да се из ваше средине уклони онај који је починио то дело. ³А ја, одсутан телом али присутан духом, већ сам – као да сам присутан – осудио тога који је тако нешто учинио. ⁴Када се у име нашега Господа Исуса окупите ви и мој дух, са силом нашега Господа Исуса, ⁵предајте тог човека Сатани, да му тело пропадне, а дух да се спасе на Дан Господњи.

⁶Не ваља вам ваше хвалисање. Зар не знате да од мало квасца све тесто ускисне? ⁷Очистите се од старог квасца, да будете ново тесто, без квасца, какви и јесте. Јер, већ је жртвовано наше пасхално јагње – Христос. ⁸Зато празнујмо, али не са старим квасцем, нити са квасцем злоће и покварености, него са бесквасним хлебом искренности и истине.

⁹Написао сам вам у посланици да се не дружите са блудницима. ¹⁰Али, не са блудницима овога света уопште, или похлепнима и разбојницима, или идолопоклоницима, јер бисте у том случају морали да одете са овога света. ¹¹У ствари, написао сам вам да се не дружите с оним који се назива братом, а блудник је, или похлепан, или идолопоклоник, или клеветник, или пијаница, или разбојник. Са таквим немојте ни јести!

¹²Јер, зашто бих ја судио онима ван цркве? Зар ви не судите онима који су унутра? ¹³Онима ван цркве судиће Бог. »Искорените зло из своје средине.«*

Спорови међу верницима

6 Зар се неко од вас, када је у спору са другим, усуђује да иде на суд пред неправедне, а не пред

*5:13 5. Мојс 17,7; 19,19; 21,21; 22,21, 24; 24,7

свете? ²Или зар не знате да ће свети судити свету? Па, ако ћете ви судити свету, зар сте недостојни да судите у ситним споровима? ³Зар не знате да ћемо ми судити анђелима, а камоли у споровима који се тичу овог живота? ⁴Дакле, када већ имате спорове који се тичу овог живота, поставите за судије оне који се у цркви најмање цене! ⁵Ово вам говорим да бих вас постидео. Зар међу вама нема ниједног мудрог човека који би могао да пресуди међу својом браћом? ⁶Него, брат се суди с братом – и то пред неверницима!

⁷У ствари, већ вам је то мана што међу вама има спорова. Зашто радије не претрпите неправду? Зашто не допустите да вас преваре? ⁸Него, ви сами чините неправду и варате, и то браћу.

⁹Или зар не знате да неправедни неће наследити Божије царство? Не заваравajte се! Ни блудници, ни идолопоклонци, ни прељубници, ни похотници, ни педераста, ¹⁰ни крадљивци, ни похлепни, ни пијанице, ни клеветници, ни разбојници неће наследити Божије царство. ¹¹А неки од вас су били такви. Али, опрали сте се и осветтали сте се и оправдали сте се именом Господа Исуса Христа и Духом нашега Бога.

Блуд

¹²»Све ми је дозвољено«, али није све корисно. »Све ми је дозвољено«, али нећу да нешто има власт надом. ¹³»Храна је за трбух, а трбух је за храну«, а Бог ће уништити и једно и друго. Али, тело није за блуд, него за Господа, а Господ за тело. ¹⁴Бог је својом силом васкрсао Господа, па ће

и нас васкрснути. ¹⁵Зар не знате да су ваша тела Христови удови? Да ли ћу, дакле, да узмем Христове удове и учиним их блудничиним удовима? Нипошто! ¹⁶Или зар не знате да ко се сједини с блудницом, постаје с њом једно тело? Јер, речено је: »Двоје ће бити једно тело.«* ¹⁷А ко се сједини са Господом, постаје с њим један дух! ¹⁸Бежите од блуда. Сваки грех који човек учини, ван тела је, а блудник греша против свога тела. ¹⁹Или зар не знате да је ваше тело храм Светога Духа, који је у вама, кога имате од Бога, и да нисте своји? ²⁰Јер, скупо сте купљени. Зато својим телом прославите Бога.

Брак

7 А сада о оном о чему сте ми писали. Добро је за човека да се не дотиче жене. ²Али, због блуда, нека сваки човек има своју жену и свака жена свога мужа. ³Нека муж извршава своју дужност према жени, а тако и жена према мужу. ⁴Жена није господар свога тела, него муж. Тако ни муж није господар свога тела, него жена. ⁵Не ускраћујте се једно другом, осим по договору, за неко време, да се посветите молитви. Затим се опет састаните, да вас Сатана не уведу у искушење због ваше немоћи да се уздржите. ⁶Ово вам говорим као допуштење, а не као заповест. ⁷Желео бих да сви људи буду као ја, али свако има свој милосни дар од Бога: неко овакав, а неко онакав.

⁸А нежењенима и удовицама кажем: добро је ако остану као што сам ја. ⁹Али, ако не могу да се уздрже, нека ступе у брак. Боље је ступити у брак него изгарати од страсти.

* 6:16 1. Мојс 2,24

¹⁰Онима у браку наређујем – не ја, него Господ: нека се жена не раставља од мужа. ¹¹А ако се растави, нека остане неудата или нека се помири с мужем. Ни муж нека се не разводи од жене.

¹²Осталима говорим ја, а не Господ: ако неки брат има жену која не верује, али пристаје да живи с њим, нека се од ње не разводи. ¹³И ако жена има мужа који не верује, али пристаје да живи с њом, нека се не разводи од њега. ¹⁴Јер, муж који не верује освештан је женом која верује и жена која не верује освештана је мужем – иначе би ваша деца била нечиста, а овако су света.

¹⁵А ако онај који не верује жели да се растави, нека се растави. У том случају брат или сестра нису ропски везани, а Бог нас је позвао да живимо у миру. ¹⁶Јер, шта знаш, жено, да ли ћеш спасти мужа? Или шта знаш, мужу, да ли ћеш спасти жену?

¹⁷Иначе, нека свако живи како му је Господ одредио, како га је Бог позвао. Тако заповедам у свим црквама. ¹⁸Ако је неко позван као обрезан, нека се не разобрезује. Ако је неко позван као необрезан, нека се не обрезује. ¹⁹Није важно ни обрезање ни необрезање, него извршавање Божијих заповести. ²⁰Нека свако остане какав је позван. ²¹Да ли си позван као роб? Нека те то не брине. Али, ако можеш да постанеш слободан, искористи прилику. ²²Јер, ко је као роб позван у Господу – тај је Господњи слободњак. Исто тако, ко је позван као слободњак – роб је Христов. ²³Скупо сте купљени. Не будите робови људима. ²⁴Нека свако, браћо, остане пред Богом какав је позван.

²⁵Што се девица тиче, немам заповести од Господа, него износим

своје мишљење као онај ко је по Господњем милосрђу достојан поверења. ²⁶Мислим, дакле, да је то добро због садашње муке – да је добро да човек остане такав. ²⁷Јеси ли везан за жену? Не тражи развод. Јеси ли неожењен? Не тражи жену. ²⁸Али, ако се и ожениш, не чиниш грех, а не чини грех ни девица ако се уда. Само, такви ће имати телесну невољу, а ја бих да вас поштедим.

²⁹Хоћу да кажем, браћо: време је кратко. Убудуће и они који имају жене – нека буду као да их немају; ³⁰и који плачу – као да не плачу; и који се радују – као да се не радују; и који купују – као да ништа немају; ³¹и који користе ствари овога света – као да их не користе, јер пролази обличје овога света.

³²Желео бих да будете без брига. Неожењен човек се брине за оно што је Господње, како да угоди Господу, ³³а ожењени се брине за ствари овога света, како да угоди жени, ³⁴и зато је растрзан. Неудата жена или девица брине се за оно што је Господње, да буде света и телом и духом, а удата се брине за ствари овога света, како да угоди мужу. ³⁵Ово говорим за ваше добро; не да вам ставим омчу око врата, него да живите долично и да будете несметано одани Богу.

³⁶Ако неко мисли да недолично поступа са својом девицом и ако је она већ зашла у године, а он мисли да треба да се ожени, нека учини то што хоће, не чини грех – нека ступи у брак. ³⁷Али, онај ко је непоколебљив у свом срцу, ко не осећа принуду и влада својом вољом, па у свом срцу одлучи да сачува своју девицу – добро чини. ³⁸Тако, ко се ожени својом девицом, добро чини, а ко се не ожени, чини боље.

³⁹ Жена је везана за свога мужа све док је он жив. А ако он умре, слободна је да се уда за кога хоће – али само у Господу. ⁴⁰ Али, по мом мишљењу – а мислим да и ја имам Божијег Духа – биће срећнија ако остане као што јесте.

О месу жртвованом идолима

8 Што се тиче меса жртвованог идолима, знамо да сви имамо знање. Али, знање надима охолошћу, а љубав изграђује. ² Ако неко мисли да нешто зна, тај још не зна онако како би требало да зна. ³ Али, ако неко воли Бога, Бог га познаје.

⁴ Дакле, што се тиче једења меса жртвованог идолима, знамо да идол није ништа на свету и да нема Бога осим једнога. ⁵ Јер, чак и да има такозваних богова, било на небу или на земљи – као што и има много »богова« и много »господа« – ⁶ за нас постоји само један Бог Отац, од кога је све и за кога смо ми, и само један Господ, Исус Христос, кроз кога је све и ми кроз њега.

⁷ Али, немају сви то знање. Неки, наиме, још навикнути на идоле, једу месо као да је жртвовано идолима и тако каљају своју савест, јер је слаба. ⁸ А јело нас не приближава Богу. Нити шта губимо ако не једемо, нити шта добијамо ако једемо.

⁹ Само, пазите да ваша слобода не буде камен спотицања за слабе. ¹⁰ Јер, ако неко види тебе, који имаш знање, да једеш у идолском храму, зар га тиме – пошто му је савест слаба – нећеш охрабрити да једе месо жртвовано идолима? ¹¹ Због твога знања, наиме, пропада твој слаби брат за кога је Христос умро.

¹² Тако, грешећи против своје браће и повређујући њихову слабу савест, грешите против Христа. ¹³ Зато, ако јело саблажњава мога брата, никада више нећу јести месо, да свога брата не бих саблазнио.

Права апостола

9 Зар ја нисам слободан? Зар нисам апостол? Зар нисам видео Исуса, нашега Господа? Зар нисте ви моје дело у Господу? ² Ако другима нисам апостол, вама јесам, јер ви сте печат мог апостолства у Господу.

³ Ово је моја одбрана против мојих тужилаца: ⁴ Зар немамо право да једемо и пијемо? ⁵ Зар немамо право, као и други апостоли и Господња браћа и Кифа*, да водимо једну сестру као жену? ⁶ Зар само ја и Варнава немамо право да не радимо?

⁷ Ко то служи војску о свом трошку? Ко то сади виноград а да не једе од његових плодова? Ко то напаса стадо оваца а да не пије млека од тог стада? ⁸ Да ли ово говорим са људског становишта? Зар то не каже и Закон? ⁹ Јер, у Мојсијевом закону је записано: »Не завезуј уста волу који врше.«[†] Зар је Богу до волова? ¹⁰ Зар не говори баш ради нас? Да, ради нас је то записано. Јер, орач треба да оре и вршилац да врше у нади да ће добити свој део. ¹¹ Ако смо вам посејали духовна добра, зар је много ако жањемо ваша телесна добра? ¹² Ако други имају право на део ваших добара, зашто ми не бисмо имали још више?

Али, ми нисмо искористили то право, него све подносимо да нечим не бисмо омели Христово еванђеље. ¹³ Зар не знате да они који обављају

*9:5 *Кифа* То јест: Петар.

†9:9 5. Мојс 25,4

службу у Храму, од Храма добијају храну, и да они који служе код жртвеника, добијају део од онога што је принето на жртвенику? ¹⁴ Тако је и Господ заповедио онима који проповедају еванђеље да од еванђеља живе.

¹⁵ Ја нисам ништа од тога искористио. А ни ово вам не пишем зато да и са мношћом буде тако, јер бих радије умро него да ме неко лиши ове хвале. ¹⁶ Ипак, када проповедам еванђеље, не могу да се хвалим, пошто ми је то дужност. Јер, тешко мени ако не проповедам еванђеље! ¹⁷ Ако то радим драговољно, имам награду, а ако недраговољно, онда само извршавам службу која ми је поверена. ¹⁸ Каква је, дакле, моја награда? Да проповедајући, бесплатно нудим еванђеље не користећи се својим правом у еванђељу.

¹⁹ Иако сам слободан од свих, себе сам учинио робом свих, да што више њих придобијем. ²⁰ Јудејима сам био као Јудејин, да придобијем Јудеје. Онима под Законом био сам као под Законом – иако ја сам нисам под Законом – да придобијем оне под Законом. ²¹ Онима без Закона био сам као да сам без Закона – иако нисам без Божијег закона, него сам под Христовим законом – да придобијем оне без Закона. ²² Слабима сам био слаб, да придобијем слабе. Свима сам постао све, да неке пошто-пото спасем. ²³ А све чиним ради еванђеља, да бих у њему имао удела.

²⁴ Зар не знате да на тркалишту сви тркачи трче, али само један добија награду? Тако и ви трчите, да је освојите. ²⁵ Сваки такмичар се уздржава од свега: они да добију

распадљив венац, а ми нераспадљив. ²⁶ Зато ја не трчим бесциљно и не ударам песницом као да млатим ваздух, ²⁷ него кротим своје тело и потчињавам га, да не бих ја, који сам другима проповедао, био искључен из трке.

Поуке израелске прошлости

10 Не бих желео да не знате, браћо, да су сви наши праоци били под облаком и да су сви прошли кроз море. ² И сви су у облаку и у мору крштени у Мојсија. ³ И сви су јели исту духовну храну ⁴ и сви су пили исто духовно пиће. Јер, пили су из духовне стене која их је пратила, а та стена је био Христос. ⁵ Али, већина их није била по Божијој вољи, па су побијени у пустињи.

⁶ А све се то догодило нама за пример, да не жудимо за злом као што су они жудели. ⁷ Не будите идолопоклоници као што су неки од њих били – као што је записано: »Седе народ да једе и пије, па устаде да игра.«* ⁸ Не одајмо се ни блуду као што су се неки од њих одавали блуду, па их је у једном дану пало двадесет три хиљаде. ⁹ Не искушавајмо Господа као што су га неки од њих искушавали, па страдали од змија. ¹⁰ Не гунђајте као што су неки од њих гунђали, па изгинули од Онога који убија.

¹¹ Све се то догодило њима за пример, а записано је за опомену нама, којима су стигла последња времена. ¹² Зато, ко мисли да чврсто стоји, нека пази да не падне. ¹³ Није вас снашло никакво искушење осим људског. А Бог је веран: неће дозволити да будете искушавани преко својих снага, него ће вам

* 10:7 2. Мојс 32,6

заједно са искушењем дати и излаз из њега, да можете да издржите.

Идолске гозбе и Господња вечера

¹⁴ Зато, драги моји, бежите од идолопоклонства. ¹⁵ Као разумним људима кажем: сами просудите шта говорим. ¹⁶ Зар чаша захвалности за коју захваљујемо* не представља заједништво у Христовој крви? Зар хлеб који ломимо не представља заједништво у Христовом телу? ¹⁷ Пошто је хлеб један, онда смо ми, многи, једно тело, јер сви делимо један хлеб.

¹⁸ Погледајте телесни Израел. Зар они који једу жртве немају ништа заједничко са жртвеником? ¹⁹ Шта, дакле, хоћу да кажем? Зар да је оно што је жртвовано идолима нешто? Или да је идол нешто? ²⁰ Не. Него, оно што незнабошци жртвују, демонима жртвују, а не Богу. Нећу да имате ништа заједничко са демонима! ²¹ Не можете да пијете и из чаше Господње и из чаше демонске! Не можете да имате удела и у Господњој трпези и у демонској трпези! ²² Или хоћете да изазивамо Господњу љубомуру? Зар смо јачи од њега?

Верникова слобода

²³ »Све је дозвољено«, али није све корисно. »Све је дозвољено«, али све не изграђује. ²⁴ Нека нико не тражи своје добро, него добро другог.

²⁵ Једите све што се продаје на пијаци, ништа не испитујући ради савести. ²⁶ Јер, »Господња је земља и све на њој.«†

²⁷ Ако вас неки неверник позове у госте и хоћете да идете, једите све

што се пред вас изнесе, ништа не испитујући ради савести. ²⁸ Али, ако вам неко каже: »Ово је било принето на жртву«, онда не једите због онога који вас је на то упозорио и због савести ²⁹ – а не мислим на твоју савест, него оног другог. Јер, зашто да туђа савест суди мојој слободи? ³⁰ Ако ја са захвалношћу једем, зашто да о мени зло говоре због онога за шта захваљујем?

³¹ Ако, дакле, једете, или пијете, или чините нешто друго, све чините на Божију славу. ³² Не будите камен спотицања ни Јудејима, ни Грцима, ни Божијој цркви, ³³ као што и ја свима у свему угађам, не тражећи своју корист, него корист многих – да се спасу.

11 Угледајте се на мене као што се и ја угледам на Христа.

Покривање главе

² Хвалим вас што ме се у свему сећате и што се држите учења‡ онако како сам вам их предао.

³ Али, хоћу да знате да је Христос глава сваком човеку, да је човек глава жени и да је Бог глава Христу. ⁴ Сваки човек који се моли или пророкује покривене главе, срамоти своју главу.

⁵ И свака жена која се моли или пророкује гологлава, срамоти своју главу, јер је то исто као да јој је глава обријана. ⁶ Јер, ако жена не покрива главу, нека се ошиша. А ако је ружно да се жена шиша или брије, нека покрива главу. ⁷ Човек не мора да покрива главу пошто је он Божија слика и слава, а жена је човекова слава. ⁸ Јер, није човек постао од жене, него жена од човека. ⁹ И није

*10:16 чаша ... захваљујемо Или: чаша благослова коју благосиљамо.

†10:26 Пс 24,1

‡11:2 учења Или: предања.

човек створен ради жене, него жена ради човека.¹⁰ Зато жена мора да има знак власти на глави, ради анђелâ.

¹¹ Али, у Господу, нити је жена без човека, нити човек без жене.¹² Јер, као што је жена постала од човека, тако и човек постаје кроз жену, а све је од Бога.¹³ Сами просудите: да ли приличи жени да се гологлава моли Богу?¹⁴ Зар вас и сама природа не учи да је за човека срамота да има дугу косу,¹⁵ а ако жена има дугу косу, да је то њена слава? Јер, коса јој је дата место вела.

¹⁶ Ако је коме до препирања, ми немамо такав обичај, а ни Божије цркве.

Господња вечера

¹⁷ Дајући вам ова упутства, не могу да вас хвалим, јер се не састајете набоље, него нагоре.¹⁸ Пре свега, чујем, а донекле и верујем, да, када се састанете у цркви, међу вама има раздорâ.¹⁹ Додуше, и треба да постоје разлике, да се покаже који су међу вама прекаљени.²⁰ Када се, дакле, састанете, ви не једете Господњу вечеру,²¹ пошто свако, док једете, прво узима за себе своју вечеру, па један остане гладан, а други се опије.²² Зар немате куће, да тамо једете и пијете? Или презирете Божију цркву и постиђујете оне који немају? Шта да вам кажем? Да вас похвалим? У овоме вас не хвалим.

²³ Јер, ја сам од Господа примио оно што сам и вама предао: Господ Исус је оне ноћи када је издан узео хлеб²⁴ и, захваливши Богу, изломио га и рекао: »Ово је моје тело за вас. Чините ово мени у спомен.«²⁵ Тако је узео и чашу после вечере и рекао:

»Ова чаша је нови савез мојом крвљу*.
Кад год из ње пијете, чините то мени у спомен.«²⁶ Јер, кад год једете овај хлеб и пијете из ове чаше, Господњу смрт објављујете док он не дође.

²⁷ Зато, ко недостојно једе Господњи хлеб или пије из Господње чаше, огрешиће се о Господње тело и крв.²⁸ Нека свако испита самога себе пре него што једе хлеб и пије из чаше.²⁹ Јер, ко једе и пије, а не разликује Господње тело од другог јела, на своју осуду једе и пије.³⁰ Због тога су многи међу вама слаби и болесни, а доста их је и умрло†.³¹ Али, када бисмо сами себи судили, не би нам се судило.³² А када нам суди Господ, он нас васпитава стегом, да не будемо осуђени са светом.

³³ Зато, браћо моја, кад се састајете да једете, причекајте један другог.

³⁴ Ако је неко гладан, нека једе код куће, да се не састајете на осуду.

За остало ћу вам дати упутства када дођем.

Духовни дарови

12 Што се тиче духовних дарова, браћо, не бих хтео да будете у незнању.² Знате како су вас, док сте били незнабошци, вукли и заводили немим идолима.³ Зато вам обзнањујем да нико ко говори у Божијем Духу не може да каже: »Проклет Исус«, као што нико не може рећи: »Исус је Господ«, осим у Светоме Духу.

⁴ Има различитих милосних дарова, али је Дух исти,⁵ и различитих служења, али је Господ исти,⁶ и различитих деловања, али је исти Бог, који чини све у свима.

* 11:25 *мојом крвљу* Или: у мојој крви.

† 11:30 *умрло* Дословно: заспало.

⁷ А свакоме се даје да се Дух кроз њега испољи на корист. ⁸ Јер, једноме се кроз Духа даје реч мудрости, а другоме, по истом Духу, реч знања; ⁹ једноме, истим Духом, вера, а другоме, тим истим Духом, дарови лечења; ¹⁰ једноме да чини чуда, а другоме пророковање; једноме да разликује духове, другоме да говори разним чудним језицима, а трећем да тумачи чудне језике. ¹¹ И све то чини један исти Дух, који сваком додељује како хоће.

Једно тело, много удова

¹² Као што је тело једно, а има много удова, и сви удови, иако их је много, чине једно тело, тако је и са Христом. ¹³ Јер, сви смо једним Духом у једно тело крштени – било да смо Јудеји или Грци, било да смо робови или слободни – и сви смо једним Духом напојени.

¹⁴ А ни тело није један, него много удова. ¹⁵ Ако нога каже: »Пошто нисам рука, не припадам телу«, зар због тога не припада телу? ¹⁶ Ако ухо каже: »Пошто нисам око, не припадам телу«, зар због тога не припада телу? ¹⁷ Када би цело тело било око, где би био слух? Када би цело тело било ухо, где би било чуло мириса? ¹⁸ Али, Бог је сваки поједини уд распоредио по телу по својој вољи. ¹⁹ Када би све био један уд, где би било тело? ²⁰ Овако, има много удова, али само једно тело.

²¹ Не може око да каже руци: »Не требаш ми«, ни глава ногама: »Не требате ми.« ²² Штавише, много су потребнији они удови који се чине слабији. ²³ И оне удове које сматрамо нечаснијима, окружујемо већом чашћу, и с непристојним удовима пристојније поступамо, ²⁴ док с пристојнима то није потребно. Али, Бог је саставио тело, па је већу част

дао оном уду који је нема, ²⁵ да у телу не буде раздора, него да се удови једнако брину један о другом. ²⁶ Ако један уд пати, сви удови пате с њим и ако се један уд слави, сви удови се радују с њим.

²⁷ А ви сте Христово тело и, појединачно, удови. ²⁸ Бог је у Цркви поставио, прво, апостоле, па пророке, па учитеље, па чудотворце, па оне који имају дарове лечења, помагања, управљања, говорења разним чудним језицима. ²⁹ Зар су сви апостоли? Зар су сви пророци? Зар су сви учитељи? Зар су сви чудотворци? ³⁰ Зар сви имају дарове лечења? Зар сви говоре чудне језике? Зар сви тумаче?

³¹ Чезните за већим милосним даровима, а ја ћу вам показати најизврснији пут.

Љубав

13 Ако људске и анђеоске језике говорим, а љубави немам, онда сам метал који одјекује и чинеле које звече. ² И ако имам дар пророковања, ако знам све тајне и све знање, и ако имам сву веру – тако да горе премештам – а љубави немам, ништа сам. ³ Ако сиромасима поделим све што имам и ако своје тело предам да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не користи.

⁴ Љубав је стрпљива, љубав је добра; она не завиди, не хвалише се, не прави се важна; ⁵ није непристојна, не тражи своје, није раздражљива, не памти зло; ⁶ не радује се неправди, а радује се истини; ⁷ све штити, све верује, свему се нада, све трпи.

⁸ Љубав никада не престаје. Пророковање? Престаће! Језици? Умукнуће! Знање? Нестаће! ⁹ Јер, ми делимично знамо и делимично пророкујемо, ¹⁰ а када дође оно што је савршено, нестаће оно делимично.

¹¹ Када сам био дете, говорио сам као дете, мислио као дете, расуђивао као дете, а када сам постао човек, одбацио сам оно детиње. ¹² Јер, сада гледамо као у огледалу, нејасно, а тада ћемо лицем у лице. Сада сазнајем делимично, а тада ћу спознати потпуно, као што сам и сам спознат.

¹³ Сада остају вера, нада и љубав, то троје. А највећа међу њима је љубав.

Пророковање и говорење језицима

14 Тежите за љубављу, чезните за духовним даровима, а нарочито да пророкујете. ² Јер, ко говори чудним језиком, не говори људима, него Богу. Нико га, наиме, не разуме, пошто Духом изговара тајне. ³ А ко пророкује, људима говори: изграђује их, бодри и теши. ⁴ Ко говори чудним језиком, самога себе изграђује, а ко пророкује, изграђује цркву. ⁵ Желео бих да сви говорите чудним језицима, али још више да пророкујете. Онај ко пророкује већи је од онога који говори чудним језицима, осим ако тај не тумачи цркви ради изграђивања.

⁶ Ако сада, браћо, дођем к вама и говорим чудним језицима, шта вам то користи ако вам не изнесем неко откривење, или спознање, или пророштво, или поуку? ⁷ Па и беживотне ствари које производе звук, на пример свирала или китара, ако не дају разговетне тонове, како да се зна шта се свира на свирали или китари? ⁸ Или, ако труба производи нејасан звук, ко ће се спремити за бој? ⁹ Тако и ви, ако језиком не говорите јасно, како ће се знати шта се говори?

Говорићете у ветар. ¹⁰ Иако на свету има толико разних звукова, ниједан није без значења. ¹¹ Ако, дакле, не знам значење звука, бићу туђинац саговорнику, а саговорник туђинац мени. ¹² Тако и ви, пошто чезнете за духовним даровима, трудите се да њима обилујете ради изграђивања цркве.

¹³ Стога, ко говори чудним језиком, нека се моли да може да га тумачи. ¹⁴ Јер, ако се молим чудним језиком, мој дух се моли, а мој ум је неплодан. ¹⁵ Шта, дакле, да радим? Молићу се духом, али молићу се и умом. Певаћу духом, али певаћу и умом. ¹⁶ Јер, ако захваљујеш Богу духом*, како да неупућени каже »амин« на твоје захваљивање кад не зна шта говориш? ¹⁷ Ти, додуше, лепо захваљујеш, али се други не изграђује.

¹⁸ Захваљујем Богу што више од свих вас говорим чудним језицима. ¹⁹ Али, у цркви ћу радије да кажем пет речи својим умом, да и друге поучим, него десет хиљада речи чудним језиком.

²⁰ Браћо, не размишљајте као деца, него у опакости будите нејач, а у размишљању одрасли. ²¹ Записано је у Закону:

»Туђим језицима и уснама странаца говорићу овом народу,

али ни тако ме неће послушати«,†
каже Господ.

²² Према томе, чудни језици нису знак за вернике, него за невернике, а пророковање није за невернике, него за вернике. ²³ Ако се, дакле, сва црква окупи заједно и сви говоре чудним језицима, па ућу неупућени или неверници – зар неће рећи да булазните? ²⁴ Али, ако сви

* 14:16 ако ... духом Дословно: ако благосиљаш духом.

† 14:21 Ис 28,11-12

пророкују, па уђе неки неверник или неупућени, све га прекорева, све га осуђује, ²⁵тајне његовог срца излазе на видело, па ће пасти ничице и поклонити се Богу, изјављујући: »Бог је заиста у вама!«

Ред у цркви

²⁶Шта, дакле, браћо? Када се окупите, сваки од вас има псалам, или поуку, или откривење, или језик, или тумачење. Нека све то буде за изграђивање. ²⁷Ако неко – двојица, највише тројица, и то један за другим – говори чудним језиком, један нека тумачи. ²⁸А ако нема тумача, нека онда тај ћути у цркви; нека говори само себи и Богу.

²⁹Од пророка, нека говоре двојица или тројица, а остали нека расуђују. ³⁰Али, ако неком другом ко ту седи дође откривење, онај први нека ућути. ³¹А сви можете, један по један, да пророкујете, да сви буду поучени и сви ободрени. ³²Пророчки духови се потчињавају пророцима, ³³јер Бог није Бог нереди, него мира.

Као у свим црквама светих, ³⁴нека жене у црквама ћуте. Није им допуштено да говоре, него нека се потчињавају, као што и Закон каже. ³⁵А ако желе нешто да науче, нека код куће питају своје мужеве. Јер, ружно је да жена говори у цркви.

³⁶Зар је од вас проистекла Божија реч? Или је само вама стигла? ³⁷Ако неко сматра да је пророк или да је духован, треба да зна да је ово што вам пишем Господња заповест. ³⁸А ако неко то не признаје, ни сам неће бити признат.

³⁹Зато, браћо моја, чезните за пророковањем и не спречавајте да се

говори чудним језицима. ⁴⁰Само, нека све буде пристojно и уредно.

Христово васкрсење

15 Подсећам вас, браћо, на еванђеље које сам вам објавио, које сте и примили, у коме и стојите, ²којим се и спасавате ако се чврсто држите Речи коју сам вам објавио, осим ако нисте узалуд поверовали.

³Пре свега, предао сам вам оно што сам и примио: да је Христос умро за наше грехе у складу са Писмима, ⁴да је сахрањен, да је васкрсао трећег дана у складу са Писмима, ⁵и да се показао Кифи*, па Дванаесторици. ⁶Затим се показао браћи, којих је било више од пет стотина одједном – већина их је још жива, а неки су умрли†. ⁷Затим се показао Јакову, па свим апостолима. ⁸А после свих, показао се и мени, као недоношчету.

⁹Ја сам, наиме, најмањи од апостола, недостојан да се зovem апостол, зато што сам прогонио Божију цркву. ¹⁰Али, Божијом милошћу сам оно што јесам и његова милост према мени није била узалудна. Напротив, ја сам се трудио више од свих њих – али не ја, него Божија милост са мном. ¹¹Био то, дакле, ја или они: то проповедамо и у то сте поверовали.

Васкрсење мртвих

¹²Ако се проповеда да је Христос васкрсао из мртвих, како то да неки међу вама говоре да нема васкрсења мртвих? ¹³Ако нема васкрсења мртвих, ни Христос није васкрсао. ¹⁴Ако Христос није васкрсао, узалудно је наше проповедање, узалудно је и ваша вера. ¹⁵Уз то,

* **15:5 Кифи** То јест: Петру.

† **15:6 умрли** Дословно: заспали; исто и у 18. и 20. стиху.

показујемо се и као лажни Божији сведоци, зато што смо сведочили против Бога да је васкрсао Христа, кога он није васкрсао ако заиста мртви не васкрсавају.¹⁶ Јер, ако мртви не васкрсавају, ни Христос није васкрсао.¹⁷ А ако Христос није васкрсао, ваша вера је узалудна – још сте у својим гресима.¹⁸ Онда пропадоше и они који су умрли у Христу.¹⁹ Ако се само у овом животу уздамо у Христа, најбеднији смо од свих људи.

²⁰ Али, Христос јесте васкрсао из мртвих, као првенац оних који су умрли.²¹ Јер, пошто је смрт дошла преко човека, и васкрсење мртвих је дошло преко човека.²² Као што у Адаму сви умиру, тако ће у Христу сви оживети.²³ Али, свако по свом реду: као првенац Христос, затим, када он дође, они који су Христови.²⁴ Потом долази крај, када он преда Царство Богу Оцу пошто уништи свако поглаварство, сваку власт и силу.²⁵ Он, наиме, треба да влада све док све непријатеље не подложи под своје ноге.²⁶ А последњи непријатељ који ће бити уништен је смрт.²⁷ Јер, »све је потчинио под његове ноге*«. А када каже: »све је потчинио«, јасно је да је потчињено све осим Онога који му је све потчинио.²⁸ А када му све буде потчињено, онда ће се и сâм Син потчинити Ономе који му је све потчинио, да Бог буде све у свему.

²⁹ Уосталом, шта раде они који се крштавају за мртве? Ако мртви уопште не васкрсавају, зашто се крштавају за њих?³⁰ Зашто се и ми сваки час излажемо опасности?³¹ Сваког дана умирем, браћо, тако

ми поноса на вас који имам у Христу Исусу, нашем Господу.³² Ако сам се само као човек борио са зверима у Ефесу, шта ми то користи? Ако мртви не васкрсавају, »једимо и пијмо, јер сутра ћемо умрети«.†

³³ Не заваравajte се: »Рђаво друштво квари добре навике.«³⁴ Честито се отрезните и не грешите, јер неки не познају Бога – на вашу срамоту говорим.

Начин васкрсења

³⁵ Али, неко ће упитати: »Како васкрсавају мртви?« и: »Какво ће тело имати?«³⁶ Безумниче! Оно што ти сејеш, не оживљава ако не умре.³⁷ И то што сејеш, не сејеш тело које ће бити, већ голо зрно, рецимо пшенице или нечег другог,³⁸ а Бог му даје тело какво хоће, и то сваком семену његово тело.³⁹ Није свако тело исто. Него, друго је људско, а друго животињско тело, друго је птичје тело, а друго рибље.⁴⁰ Има небеских тела и земаљских тела, али сјај небеских тела је другачији од сјаја земаљских.⁴¹ Друго је сјај сунца, друго сјај месеца, а друго сјај звезда. А и звезда се од звезде разликује по сјају.⁴² Тако је и са васкрсењем мртвих: сеје се у распаљивости, васкрсава у нераспаљивости;⁴³ сеје се у срамоти, васкрсава у слави; сеје се у слабости, васкрсава у сили;⁴⁴ сеје се природно тело, васкрсава духовно.

Ако постоји природно тело, постоји и духовно.⁴⁵ Тако је и записано: »Први човек, Адам, постаде живо биће«,‡ последњи Адам животворни дух.⁴⁶ Али, није прво духовно, него природно, па онда духовно.⁴⁷ Први

*15:27 Пс 8,6

†15:32 Ис 22,13; 56,12

‡15:45 1. Мојс 2,7

човек је од земље, земаљски; други човек је са неба. ⁴⁸ Какав је земаљски, такви су и сви земаљски, а какав је небески, такви су и сви небески. ⁴⁹ И као што смо били слика земаљскога, тако ћемо бити и слика небескога.

⁵⁰ А ово вам тврдим, браћо: тело и крв не могу да наследе Божије царство, нити распаљивост наслеђује нераспаљивост. ⁵¹ Ево, казујем вам тајну: нећемо сви умрети, али ћемо се сви изменити, ⁵² у магновењу, у трен ока, када последња труба затруби. Јер, затрубиће, и мртви ће васкрснути нераспаљиви, а ми ћемо се изменити. ⁵³ Треба, наиме, ово распаљиво да се обуче у нераспаљивост и ово смртно да се обуче у бесмртност. ⁵⁴ А када се ово распаљиво обуче у нераспаљивост и ово смртно обуче у бесмртност, тада ће се обистинити изрека која је записана:

»Победа прождре смрт.«^{*}

⁵⁵ »Смрти, где ти је победа?

Смрти, где ти је жалац?«[†]

⁵⁶ Жалац смрти је грех, а сила греха је Закон. ⁵⁷ Али, хвала Богу, који нам даје победу кроз нашега Господа Исуса Христа.

⁵⁸ Зато, драга моја браћо, будите чврсти, непоколебљиви, увек обилујте Господњим делима, знајући да ваш труд није узалудан у Господу.

Сакупљање прилога

16 Што се тиче сакупљања помоћи за свете, као што сам наредио галатијским црквама, тако и ви чините. ² Сваког првог дана у седмици нека свако од вас остави на страну колико може, да не буде сакупљања тек кад ја дођем. ³ А када

дођем, послаћу с писмима оне које одаберете да у Јерусалим однесу ваш дар. ⁴ Ако буде потребно да и ја путујем, путоваће са мном.

Завршне поруке и поздрави

⁵ А к вама ћу доћи када прођем кроз Македонију. Јер, кроз Македонију само пролазим, ⁶ а код вас ћу се можда задржати или чак и презимити, да бисте ме ви испратили онамо куда будем путовао. ⁷ Не желим, наиме, да вас овога пута видим само у пролазу, јер се надам да ћу код вас, ако Господ да, остати неко време. ⁸ У Ефесу ћу остати до Педесетнице, ⁹ јер су ми се отворила велика и за рад повољна врата, а противника је много.

¹⁰ Ако Тимотеј дође, постарајте се да код вас борави без страха, јер он обавља Господње дело као и ја.

¹¹ Нека га, дакле, нико не потцењује. У миру га испратите да дође к мени, јер га ишчекујем са браћом.

¹² Што се тиче брата Аполоса, много сам га наговарао да дође к вама са браћом, али он никако није био вољан да сада иде. Али, доћи ће када се укаже повољна прилика.

¹³ Будно пазите, чврсто стојте у вери, држите се мушки, будите јаки!

¹⁴ Све чините у љубави!

¹⁵ Заклињем вас, браћо – ви знате да су Стефанини укућани првина Ахаје и да су се посветили служењу светима – ¹⁶ да се и ви потчињавате таквима и сваком ко сарађује и труди се. ¹⁷ Радујем се Стефанином, Фортунатовом и Ахаиковом доласку, јер су надокнадили ваше одсуство. ¹⁸ Наиме, умирили су мој дух, и ваш. Таквима, дакле, одајте признање.

* 15:54 Ис 25,8

† 15:55 Ос 13,14

¹⁹ Поздрављају вас азијске цркве. Много вас у Господу поздрављају Приска и Акила са црквом у свом дому. ²⁰ Поздрављају вас сва браћа. Један другог поздравите светим пољупцем.

²¹ Поздрав мојом руком, Павловом.

²² Ако неко не воли Господа, нека је проклет! Марана та!*

²³ Милост Господа Исуса с вама.

²⁴ Моја љубав са свима вама у Христу Исусу.

* **16:22 Марана та** »Марана та« на арамејском језику значи »Дођи, Господе«.